

tiltræde Tinget at tage Forslaget, som det er idet jeg dog gentagende vil udtale det Naab, at det snart maa komme til at foreligge igen og da forandret saaledes, at vor Selskabsflaade ikke maa blive bebyrdet mere end nødvendigt.

Madjen-Mygdal: Ja, Dagsordenen er jo lang, og Tiden er langt fremrykket, og som Følge deraf skal jeg ikke komme ind paa nogen udførlig Dmtale af dette Forslag, saa meget mere som det vel kan betragtes som givet ifølge de faldne Udtalelser i Dag, at Forslaget vil blive vedtaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger. Derfor vil en nærmere Kritik af Lovforslaget være saa temmelig overflødig. Dog vil jeg gerne for mit Vedkommende gøre et Par Bemærkninger, idet jeg nemlig ikke kan være enig i alle de Udtalelser, som ere faldne om Sagen. Loven af 1888 indeholder jo adskillige Nedsættelser, og vi vare den Gang enige om i begge Ting, at Nedsættelser i Konsulatsafgifterne vare nødvendige; flere Nedsættelser bleve den Gang beslittede, men det Lovforslag, som nu blev forelagt fra Regeringens Haand, gik jo i modsat Retning, og Lovforslaget, som det nu er omarbejdet i Folketinget og foreligger her i Tinget, forekommer mig ligeledes at gaa i Retning af Forhøjelse i Stedet for Nedsættelse. Jeg tror, at denne Bevægelse ikke er heldig. Naar man ser paa Handelsstandens og Skibsrederens Ønsker, saa er det jo bekendt nok, at fra den Side har der været betydelig Modstand imod Forhøjelse. Der foreligger Oplysninger for os om, at mange Skibsredere, særlig Dampskibsredere, mere eller mindre ikke have videre Brug for disse Konsuler paa fremmede Pladser, idet de have deres faste Agenter, som de ville benytte, enten der er Konsuler eller ikke. Naar vi dernæst se paa, at vor Skibsfart jo har en temmelig vanskelig Konkurrence med fremmede Nationers Skibe, og vi se paa, at Konsulatsafgiften er mindre i vore Nabo-stater, navnlig i Sverige og Norge, end for vore Skibe, saa synes jeg nok, der kunde være Grund til at gaa ned ad i Stedet for op ad. — Foruden denne mere almindelige Bemærkning om selve Lovforslagets Karakter, ønsker jeg at sige et Par Ord om Lovforslagets Enkeltheder. Jeg finder det rigtigt, at § 1 bestemmer, at Konsulatsafgiftens nuværende Form bortfalder. Derimod har jeg haft Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at fastsætte en ensartet Afgift for alle Skibe, enten de foretage mange Rejser til Udlandet eller kun en eller to, men jeg er dog tilbøjelig til at tro, at det er nødvendigt alligevel, og at

det i alt Fald er en Fordel i Forhold til det nuværende; kun havde jeg ønsket, at denne ensartede Afgift var bleven noget mindre, end den her er fastsat. — Bestemmelsen i § 3 om, at Anmeldelsespligten bortfalder, finder jeg heldig, og i det hele taget kan jeg sige, at jeg i alt væsentlig kan tiltræde de 6 første Paragraffer. Det samme kan jeg imidlertid ikke sige om de følgende Paragraffer, §§ 7—11, Bestemmelserne om fast lønne, pensionsberettigede Embedsmænd. Det er jo Lovforslagets Hovedprincip; det er det ny Princip, som ligger i dette, men dette Hovedprincip maa jeg paa det bestemteste udtale mig imod. Det er bekendt for os, og jeg tror, jeg ikke siger for meget, naar jeg siger, at de fleste Love, baade smaa og store, som vi have behandlet i de senere Aar, have gerne haft et lille Tillæg i Retning af flere Embedsmænd, som man har fundet Anledning til at hæfte til ved Love af selv meget ubetydeligt Indhold. Her synes jeg, man er inde paa denne Bane i en temmelig stor Stil, idet man vil begynde at ansætte saadanne udsendte, fast ansatte Konsuler med Pensionsret paa flere Steder. Man kommer derved efter Forslaget ind paa et farligt Straaplus, idet jeg frygter for, at naar denne Lov er vedtagen, saa vil der maaſte hvert Aar paa Finansloven komme ny Begæringer i saa Henseende. Jeg er heller ikke sikker paa, at disse udsendte Konsuler ere til Fordel. Jeg er ikke sikker paa, om der virkelig kan findes saa praktisk dygtige, alsidig dygtige Forretningsmænd, der vilde gaa til Udlandet i saadanne Stillinger for disse Lønninger. Jeg tror i det hele taget, at det vil være vanskeligt at finde saadanne praktiske forretningsdygtige Folk, som det her er forudsat, og den Slags praktiske Forretningsmænd tror jeg hellere ville søge Erhverv her hjemme end rejse til Udlandet. De maa jo nemlig ifølge Lovforslaget ikke befatte sig med andet Erhverv, og jeg er enig med den foregaaende erede Taler i, at praktisk dygtige Mænd, ansatte Mænd paa selve de udenrigste Pladser bedre ville være i Stand til at tjene vore Interesser end maaſke mere eller mindre teoretisk uddannede Mænd, der ere udsendte herfra, ville kunne gøre det. Som Følge deraf er jeg imod dette Lovforslags Hovedbestemmelse, og maa, naar det foreligger til endelig Vedtagelse, stemme imod det. Jeg skal ikke have noget imod, at Lovforslaget overgaar til 2den Behandling, men jeg maa stemme imod dets endelige Vedtagelse.

Stilling: 3 Modsetning til den erede sidste Taler vil jeg stemme for Lovforslaget